

Wydział Prawny.

1. Października 1947 r.
Jr. I/783/S-P/001479

Do

Ministerstwa Spraw Zagranicznych

W W a r s z a w i e

Na pośrednictwo Polskiej Misji Wojskowej w Berlinie.

Zydzi, pozostający czasowo w Niemczech, którzy cudem uszli rąk niemieckich oprawców, stanowiący resztki miliony liczącego Narodu, - w lwiej swej części pochodzą z Polski.

W Polsce Żydzi ci przez rządy hitlerowski ograbieni zostali z mienia i rzeczy osobistych, tam też pozostał wszystkim ich majątek nieruchomy i posiadłości.

Rzecz zrozumiała, że ludzie ci bez domu i mienia, psychicznie i materialnie złamani, pozostają w nader ciężkiej sytuacji życiowej a zatem zmuszeni są korzystać z utrzymania i pomocy żydowskich organizacji charytatywnych.

Rząd Polski Ludowej, od momentu swego powstania, w szeregu enuncjacji programowych i poczynan praktycznych, wielokrotnie dawał i daje szczerze i prawdziwe dowody głębokiego zrozumienia jedynej w swoim rodzaju tragedii Narodu Żydowskiego.

Jeden z tych dowodów niewątpliwie stanowi wydany w dniu 8. III. 1946 roku Dekret o majątkach opuszczonych i poniemieckich dający możność Żydom, znajdującym się poza granicami Państwa Polskiego wszczęcia postępowania w przedmiocie przywrócenia posiadania pozostawionego w Polsce majątku, a tym samym stwarzający Żydom jedyną i konkretną podstawę materialną do budowy nowego życia.

Tak ładnie pomyślana zasada sprawiedliwości w zetknięciu się z praktycznym wykonaniem, natrafiła na cały szereg trudności natury formalno-prawnej, przekreślających istotne znaczenie i myśl prowadzenia Dekretu.

Do tych trudności w pierwszym rzędzie należą:

1. ogromne przeszkody w komunikowaniu się i absolutny brak bezpośredniego kontaktu tak z centralnymi organizacjami żydowskimi, jak i właściwymi korporacjami prawnymi w Kraju. Stąd trudność w wyznaczeniu odpowiedniego pełnomocnika w Kraju dla obrony wniosku przed właściwymi instancjami sądowymi.
2. niejednolite a wręcz rozróżnione wymogi natury formalno-prawnej i w zakresie dokumentacji, stawiane przez krajowe instancje sądowe przy załatwianiu wniosków, co wskazuje na brak jednolitych wykonawczych przepisów proceduralnych w uproszczonym postępowaniu dla tego rodzaju i typu spraw, co jest szczególnie ważne dla patentów Żydów, którzy w przeważającej większości nie mają ani majątkowych, ani też osobistych dokumentów.
3. zbyt wygórowane opłaty, które zgodnie z art. 28 Dekretu, pobierane są stosunkowo od wartości majątku, a przekraczające zdolności płatnicze Żydów, którzy, jak wspomniano, będąc na utrzymaniu charytatywnych organizacji żydowskich, w większości nie rozporządzają żadną gotówką, a więc nie są w stanie uścić rzeczonych opłat.

I jeśli ponadto przyjrzy się pod uwagę, że dotąd jeszcze nienależnie przywrócone polskie placówki konsularne, zaś istniejące przy Polskich Misjach Wojskowych wydziały konsularne, wskutek zbyt

./.

szczupłej obsady, nie są w fizycznej możności przyjmować od patentów Żydów wniosków w tak dużej ilości, - to wtedy stanie się jasnym że ustanowiony w art. 15 Dekretu termin składania wniosków o przywrócenie posiadania do dnia 31 grudnia 1947 roku w żadnym wypadku nie może być dotrzymany.

Trudności oznaczone punkt. 1 i 2 dadzą się usunąć jedynie w drodze bezpośredniego kontaktu tak z odpowiednimi resortami właściwych Ministerstw, jak i zainteresowanymi czynnikami centralnych organizacji żydowskich tudzież korporacji prawniczych w kraju. Co się zaś tyczy opłat od składanych wniosków, to w danym wypadku, wobec krytycznej sytuacji płatniczej patentów żydowskich, koniecznym jest wprowadzenie generalnego prawa ubogich, przy czym należności, przychodzące na rzecz Skarbu Państwa mogą być zabezpieczone hi otecznie.

Reasumując powyższe, Centralny Komitet, jako jedyna i legalna reprezentacja Żydów w Niemczech oraz Federacja Żydów Polskich, działająca w ramach organizacyjnych C.K., w oparciu o wyżej wyluszczone motywy, uprzejmie prosi Ministerstwo Spraw Zagranicznych w Warszawie o spowodowanie wydania noweli do Dekretu z dnia 8 marca 1946 roku o majątkach opuszczonych i polnieckich w przedmiocie:

- a) przedłużenie terminu składania wniosków o przywrócenie posiadania do dnia 31 grudnia 1948 r. (art. 15 Dekretu)
- b) wprowadzenia generalnego prawa ubogich dla patentów Żydów w Niemczech ewentualnie o upoważnienie konsularnych przedstawicieli Polski do udzielenia tego prawa indywidualnie na wniosek właściwego Komitetu Żydowskiego (art. 28 Dekretu).

Równocześnie Centralny Komitet występuje o udzielenie zezwolenia na czasowy pobyt w Polsce delegacji z ramienia C.K. w składzie pięciu osób dla uzgodnienia i uharmonowania wyżej wskazanych spraw z właściwymi resortami Ministerstw oraz Centralnym Komitetem Żydowskim w Warszawie tudzież krajowymi korporacjami prawniczymi.-

Naczelnik Wydz. Prawn. C.K.
(Dr. A. Celniker)

Prezydjum Centralnego Kom.
(P. Piekacz)

Naczelnik Wydz. Prawn.
Federacji Żydów Polskich
(Dr. K. Verständig)

Podpisy

Przewodniczący Federacji
Żydów Polskich
(Adw. W. Friedheim)

za zgodność

(M. Singer)

Wydział Prawny.

1. Października 1947 r.
Jr. I/783/S-P/001479

Do

Ministerstwa Spraw Zagranicznych

W W a r s z a w i e

Na pośrednictwo Polskiej Misji Wojskowej w Berlinie.

Zydzi, pozostający czasowo w Niemczech, którzy cudem uszli rąk niemieckich oprawców, stanowią resztki miliony liczącego Narodu, - w której swej części pochodzą z Polski.

W Polsce Żydzi ci przez rządy hitlerowski ograbieni zostali z mienia i rzeczy osobistych, tam też pozostał wszystkim ich majątek nieruchomy i posiadłości.

Rzecz zrozumiała, że ludzie ci bez domu i mienia, psychicznie i materialnie złamani, pozostają w nader ciężkiej sytuacji życiowej a zatem zmuszeni są korzystać z utrzymania i pomocy żydowskich organizacji charytatywnych.

Rząd Polski Ludowej, od momentu swego powstania, w szeregu enuncjacji programowych i poczynan praktycznych, wielokrotnie dawał i daje szczerze i prawdziwe dowody głębokiego zrozumienia jedynej w swoim rodzaju tragedii Narodu Żydowskiego.

Jeden z tych dowodów niewątpliwie stanowi wydany w dniu 8. III. 1946 roku Dekret o majątkach opuszczonych i poniemieckich dający możność Żydom, znajdującym się poza granicami Państwa Polskiego wszczęcia postępowania w przedmiocie przywrócenia posiadania pozostawionego w Polsce majątku, a tym samym stwarzający Żydom jedyną i konkretną podstawę materialną do budowy nowego życia.

Tak ładnie pomyślana zasada sprawiedliwości w zetknięciu się z praktycznym wykonaniem, natrafiła na cały szereg trudności natury formalno-prawnej, przekreślających istotne znaczenie i myśl prowadzenia Dekretu.

Do tych trudności w pierwszym rzędzie należą:

1. ogromne przeszkody w komunikowaniu się i absolutny brak bezpośredniego kontaktu tak z centralnymi organizacjami żydowskimi, jak i właściwymi korporacjami prawnymi w Kraju. Stąd trudność w wyznaczeniu odpowiedniego pełnomocnika w Kraju dla obrony wniosku przed właściwymi instancjami sądowymi.
2. niejednolite a wręcz rozróżnione wymogi natury formalno-prawnej i w zakresie dokumentacji, stawiane przez krajowe instancje sądowe przy załatwianiu wniosków, co wskazuje na brak jednolitych wykonawczych przepisów proceduralnych w uproszczonym postępowaniu dla tego rodzaju i typu spraw, co jest szczególnie ważne dla potentów Żydów, którzy w przeważającej większości nie mają ani majątkowych, ani też osobistych dokumentów.
3. zbyt wygórowane opłaty, które zgodnie z art. 28 Dekretu, pobierane są stosunkowo od wartości majątku, a przekraczające zdolności płatnicze Żydów, którzy, jak wspomniano, będąc na utrzymaniu charytatywnych organizacji żydowskich, w większości nie rozporządzają żadną gotówką, a więc nie są w stanie uścić rzeczonych opłat.

I jeśli ponadto przyjrzy się pod uwagę, że dotąd jeszcze nistętektatychuchomione polskie placówki konsularne, zaś istniejące przy Polskich Misjach Wojskowych wydziały konsularne, wskutek zbyt

./.

szczupłej obsady, nie są w fizycznej możności przyjmować od patentów Żydów wniosków w tak dużej ilości, - to wtedy stanie się jasnym że ustanowiony w art. 15 Dekretu termin składania wniosków o przywrócenie posiadania do dnia 31 grudnia 1947 roku w żadnym wypadku nie może być dotrzymany.

Trudności oznaczone punkt. 1 i 2 dadzą się usunąć jedynie w drodze bezpośredniego kontaktu tak z odpowiednimi resortami właściwych Ministerstw, jak i zainteresowanymi czynnikami centralnych organizacji żydowskich tudzież korporacji prawniczych w kraju. Co się zaś tyczy opłat od składanych wniosków, to w danym wypadku, wobec krytycznej sytuacji płatniczej patentów żydowskich, koniecznym jest wprowadzenie generalnego prawa ubogich, przy czym należności, przychodzące na rzecz Skarbu Państwa mogą być zabezpieczone hi otecznie.

Reasumując powyższe, Centralny Komitet, jako jedyna i legalna reprezentacja Żydów w Niemczech oraz Federacja Żydów Polskich, działająca w ramach organizacyjnych C.K., w oparciu o wyżej wyluszczone motywy, uprzejmie prosi Ministerstwo Spraw Zagranicznych w Warszawie o spowodowanie wydania noweli do Dekretu z dnia 8 marca 1946 roku o majątkach opuszczonych i poniemieckich w przedmiocie:

- a) przedłużenie terminu składania wniosków o przywrócenie posiadania do dnia 31 grudnia 1948 r. (art. 15 Dekretu)
- b) wprowadzenia generalnego prawa ubogich dla patentów Żydów w Niemczech ewentualnie o upoważnienie konsularnych przedstawicieli Polski do udzielenia tego prawa indywidualnie na wniosek właściwego Komitetu Żydowskiego (art. 28 Dekretu).

Równocześnie Centralny Komitet występuje o udzielenie zezwolenia na czasowy pobyt w Polsce delegacji z ramienia C.K. w składzie pięciu osób dla uzgodnienia i uharmonowania wyżej wskazanych spraw z właściwymi resortami Ministerstw oraz Centralnym Komitetem Żydowskim w Warszawie tudzież krajowymi korporacjami prawniczymi.-

Naczelnik Wydz. Prawn. C.K.
(Dr. A. Celniker)

Prezydjum Centralnego Kom.
(P. Piekacz)

Naczelnik Wydz. Prawn.
Federacji Żydów Polskich
(Dr. K. Verständig)

Podpisy

Przewodniczący Federacji
Żydów Polskich
(Adw. W. Friedheim)

za zgodność

(M. Singer)

